ΚΕΙΜΕΝΑ ΠΟΥ ΕΓΚΡΙΘΗΚΑΝ

P8_TA(2014)0072

Υποσιτισμός των παιδιών στις αναπτυσσόμενες χώρες

Ψήφισμα του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου της 27ης Νοεμβρίου 2014 σχετικά με τον υποσιτισμό των παιδιών στις αναπτυσσόμενες χώρες (2014/2853(RSP))

Το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο,

– έχοντας υπόψη την Οικουμενική Διακήρυξη των Δικαιωμάτων του Ανθρώπου, του 1948, και ιδίως το άρθρο 25, που αναγνωρίζει το δικαίωμα στην τροφή ως τμήμα του δικαιώματος σε επαρκές βιοτικό επίπεδο,

– έχοντας υπόψη το Διεθνές Σύμφωνο για τα Οικονομικά, Κοινωνικά και Πολιτιστικά Δικαιώματα, και ιδίως το άρθρο 11, το οποίο αναγνωρίζει «το δικαίωμα κάθε προσώπου για ένα επίπεδο διαβιώσεως ανεκτό […], συμπεριλαμβανομένης της κατάλληλης διατροφής», καθώς και το «το βασικό δικαίωμα […] για την προστασία του από την πείνα»,

– έχοντας υπόψη το Προαιρετικό Πρωτόκολλο στο Διεθνές Σύμφωνο για τα Οικονομικά, Κοινωνικά και Πολιτιστικά Δικαιώματα, που εγκρίθηκε το 2008 και το οποίο επιβάλλει το δικαίωμα στην τροφή σε διεθνές επίπεδο,

– έχοντας υπόψη τη Σύμβαση του ΟΗΕ για τα Δικαιώματα του Παιδιού, και ιδίως το άρθρο 24 παράγραφος 2 στοιχείο γ) και το άρθρο 27 παράγραφος 3,

– έχοντας υπόψη τη Διακήρυξη για την Παγκόσμια Επισιτιστική Ασφάλεια, η οποία εγκρίθηκε στην Παγκόσμια Διάσκεψη Κορυφής για τον Επισιτισμό που συγκλήθηκε από την Οργάνωση Τροφίμων και Γεωργίας του ΟΗΕ (FAO), στη Ρώμη, το 1996,

– έχοντας υπόψη τις κατευθυντήριες γραμμές για το Δικαίωμα στην Τροφή, που υιοθετήθηκαν το 2004 από τη FAO και προσφέρουν καθοδήγηση στα κράτη σχετικά με τον τρόπο υλοποίησης των υποχρεώσεών τους σχετικά με το δικαίωμα στην τροφή,

– έχοντας υπόψη τους Αναπτυξιακούς Στόχους της Χιλιετίας, και ιδίως τον Στόχο 1 (εξάλειψη της ακραίας φτώχειας και της πείνας μέχρι το 2015) και τον Στόχο 4 (μείωση της παιδικής θνησιμότητας),

– έχοντας υπόψη τη Σύμβαση για την Επισιτιστική Βοήθεια, που εγκρίθηκε το 2012,

– έχοντας υπόψη την γενική και τη συγκεφαλαιωτική έκθεση της παγκόσμιας αξιολόγησης των γνώσεων, της επιστήμης και των τεχνολογιών στον τομέα της γεωργίας για την ανάπτυξη, που δρομολογήθηκε από τον ΟΗΕ και δημοσιεύθηκε το 2009[1],

– έχοντας υπόψη την έκθεση του Ταμείου του ΟΗΕ για τα Παιδιά (UNICEF) του 2009, σχετικά με τις παγκόσμιες ελλείψεις τροφίμων που επηρεάζουν τα παιδιά,

– έχοντας υπόψη την έκθεση του Ειδικού Εισηγητή των Ηνωμένων Εθνών για το δικαίωμα στην τροφή με τίτλο «Αγροοικολογία και δικαίωμα στην τροφή», η οποία παρουσιάστηκε στο 16ο Συμβούλιο Ανθρωπίνων Δικαιωμάτων των Ηνωμένων Εθνών στις 8 Μαρτίου 2011,

– έχοντας υπόψη την Παγκόσμια Έκθεση του Μιλάνου, το 2015, το θέμα της οποίας είναι «Τροφή για τον πλανήτη, ενέργεια για τη ζωή»,

– έχοντας υπόψη την ανακοίνωση της Επιτροπής, της 31ης Μαρτίου 2010, με τίτλο «Ανθρωπιστική επισιτιστική βοήθεια» (COM(2010)0126),

– έχοντας υπόψη την ανακοίνωση της Επιτροπής, της 31ης Μαρτίου 2010, με τίτλο «Πολιτικό πλαίσιο της ΕΕ για την παροχή βοήθειας στις αναπτυσσόμενες χώρες προς αντιμετώπιση της πρόκλησης της επισιτιστικής ασφάλειας» (COM(2010)0127),

– έχοντας υπόψη την ανακοίνωση της Επιτροπής, της 3ης Οκτωβρίου 2012, με τίτλο «Η προσέγγιση της ΕΕ όσον αφορά την ανθεκτικότητα: Διδάγματα από επισιτιστικές κρίσεις» (COM(2012)0586),

– έχοντας υπόψη την ανακοίνωση της Επιτροπής, της 12ης Μαρτίου 2013, με τίτλο «Βελτίωση της διατροφής μητέρας και παιδιού στο πλαίσιο της εξωτερικής βοήθειας: ένα πλαίσιο πολιτικής της ΕΕ» (COM(2013)0141),

– έχοντας υπόψη το ψήφισμά του της 27ης Σεπτεμβρίου 2011 σχετικά με πλαίσιο πολιτικής της ΕΕ για την παροχή βοήθειας στις αναπτυσσόμενες χώρες με στόχο την αντιμετώπιση της πρόκλησης της επισιτιστικής ασφάλειας[2],

– έχοντας υπόψη το ψήφισμά του της 11ης Δεκεμβρίου 2013 σχετικά με την προσέγγιση της ΕΕ όσον αφορά την ανθεκτικότητα και τη μείωση των κινδύνων καταστροφών στις αναπτυσσόμενες χώρες: Διδάγματα από επισιτιστικές κρίσεις[3],

– έχοντας υπόψη την ερώτηση προς την Επιτροπή σχετικά με τον παιδικό υποσιτισμό στις αναπτυσσόμενες χώρες (O-000083/2014 – B8-0041/2014),

– έχοντας υπόψη την πρόταση ψηφίσματος της Επιτροπής Ανάπτυξης,

– έχοντας υπόψη το άρθρο 128 παράγραφος 5 και το άρθρο 123 παράγραφος 2 του Κανονισμού,

---

1 http://www.unep.org/dewa/Assessments/Ecosystems/IAASTD/tabid/105853/Default.aspx

2 ΕΕ C 56 E της 26.2.2013, σ. 75.

3 Κείμενα που εγκρίθηκαν, P7_TA(2013)0578.

Α. λαμβάνοντας υπόψη ότι σχεδόν ένα δισεκατομμύριο άνθρωποι εξακολουθούν να υποφέρουν από την πείνα και τουλάχιστον 225 εκατομμύρια παιδιά παγκοσμίως κάτω από την ηλικία των πέντε ετών υποφέρουν από οξύ και χρόνιο υποσιτισμό ή από καθυστέρηση της ανάπτυξης, ως αποτέλεσμα του χρόνιου υποσιτισμού μητέρας και του παιδιού, και ότι περίπου 2,6 εκατομμύρια από αυτά τα παιδιά πεθαίνουν κάθε χρόνο στις αναπτυσσόμενες χώρες·

Β. λαμβάνοντας υπόψη ότι, σύμφωνα με τον Global Hidden Hunger Index[1] (παγκόσμιο δείκτη για την «κρυφή πείνα»), περίπου δύο δισεκατομμύρια άνθρωποι σε παγκόσμιο επίπεδο, ή 1 στους 3 ανθρώπους στις αναπτυσσόμενες χώρες, υποφέρουν από χρόνια έλλειψη των απαραίτητων βιταμινών και ανόργανων συστατικών (μικροθρεπτικών στοιχείων), μια κατάσταση γνωστή ως «κρυφή πείνα», η οποία αυξάνει δραστικά την ευαισθησία τους σε γενετικές ανωμαλίες και μολύνσεις και θέτει σε κίνδυνο την ανάπτυξη·

Γ. λαμβάνοντας υπόψη ότι, σύμφωνα με την Παγκόσμια Οργάνωση Υγείας (ΠΟΥ), ο υποσιτισμός αποτελεί μακράν την κυριότερη αιτία παιδικής θνησιμότητας και προκαλεί το 35% των ασθενειών που πλήττουν παιδιά μικρότερα των 5 ετών·

Δ. λαμβάνοντας υπόψη ότι σχεδόν 20 εκατομμύρια παιδιά εξακολουθούν να υποφέρουν από σοβαρό υποσιτισμό οξείας μορφής, τόσο σε καταστάσεις έκτακτης ανάγκης όσο και εκτός των καταστάσεων αυτών, και μόνο το 10% από αυτά έχουν πρόσβαση σε θεραπεία·

Ε. λαμβάνοντας υπόψη ότι η διατροφή των παιδιών ηλικίας μέχρι πέντε ετών εξαρτάται σε μεγάλο βαθμό από το επίπεδο διατροφής της μητέρας τους κατά την περίοδο της εγκυμοσύνης και του θηλασμού·

ΣΤ. λαμβάνοντας υπόψη ότι ο υποσιτισμός αποτελεί επίσης αιτία νοσηρότητας και απώλειας παραγωγικότητας, και παρεμποδίζει την κοινωνική και οικονομική ανάπτυξη στις αναπτυσσόμενες χώρες·

Ζ. λαμβάνοντας υπόψη ότι αυτοί που επιβιώνουν από υποσιτισμό, συχνά κατά τη διάρκεια της ζωής παρουσιάζουν σωματικές και γνωστικές ανεπάρκειες που περιορίζουν την ικανότητα τους για μάθηση και την ένταξή τους στον κόσμο της εργασίας, με αποτέλεσμα να παραμένουν παγιδευμένοι σε έναν φαύλο κύκλο ασθενειών και φτώχειας·

Η. λαμβάνοντας υπόψη ότι λόγω των επιπτώσεων της κλιματικής αλλαγής στη γεωργική παραγωγή – και ως εκ τούτου τη διατροφή – ο αριθμός των υποσιτιζόμενων παιδιών αναμένεται να αυξηθεί·

Θ. λαμβάνοντας υπόψη ότι μια σημαντική αιτία της πείνας στις αναπτυσσόμενες χώρες είναι η πολύ εκτεταμένη φτώχεια στις αγροτικές και αστικές περιοχές, που επιδεινώνεται από την εγκατάλειψη της υπαίθρου, η οποία προκαλείται από το γεγονός ότι, για πολλούς ανθρώπους, η μικρής κλίμακας γεωργία δεν είναι μια βιώσιμη επιλογή·

Ι. λαμβάνοντας υπόψη ότι, 25 χρόνια μετά την υιοθέτηση της Σύμβασης για τα Δικαιώματα του Παιδιού, ορισμένα συμβαλλόμενα κράτη δεν έχουν κατορθώσει να

---

[1] Global Hidden Hunger Indices and Maps: An Advocacy Tool for Action.

δημιουργήσουν ένα ευνοϊκό περιβάλλον στο οποίο να εξασφαλίζεται η πρόσβαση των παιδιών σε επαρκή τροφή·

ΙΑ. λαμβάνοντας υπόψη ότι, στην Παγκόσμια Διάσκεψη για τον Επισιτισμό, του 1996, οι κυβερνήσεις επιβεβαίωσαν το δικαίωμα στην τροφή και δεσμεύτηκαν να μειώσουν στο ήμισυ τον αριθμό των πεινασμένων και των υποσιτιζόμενων ανθρώπων, από 840 σε 420 εκατομμύρια έως το 2015· λαμβάνοντας ωστόσο υπόψη ότι ο αριθμός των πεινασμένων και των υποσιτιζόμενων ανθρώπων, ιδίως των παιδιών, έχει αυξηθεί κατά τα τελευταία χρόνια, κυρίως λόγω των επισιτιστικών κρίσεων του 2008 και του 2011·

ΙΒ. λαμβάνοντας υπόψη ότι πολλά διεθνή νομικά μέσα συνδέουν το δικαίωμα στην τροφή με άλλα ανθρώπινα δικαιώματα, περιλαμβανομένων των δικαιωμάτων στη ζωή, την καλή διαβίωση, την υγεία, την ιδιοκτησία, την εκπαίδευση και το νερό·

ΙΓ. λαμβάνοντας υπόψη ότι το δικαίωμα στην τροφή και την καλή διατροφή για όλους είναι υψίστης σημασίας για την επίτευξη των Αναπτυξιακών Στόχων της Χιλιετίας (ΑΣΧ). Λαμβάνοντας υπόψη ότι η διατροφή συνδέεται με τους περισσότερους, αν όχι όλους τους ΑΣΧ, που και οι ίδιοι συνδέονται στενά μεταξύ τους·

ΙΔ. λαμβάνοντας υπόψη ότι διεθνείς οργανισμοί επιβεβαιώνουν πως υπάρχει επαρκής παραγωγή τροφίμων για να θρέψει το σύνολο του πληθυσμού της Γης και πως ο παιδικός υποσιτισμός συνδέεται με την επισιτιστική ανασφάλεια και τη φτώχεια στα νοικοκυριά, τον αποκλεισμό, τις ανεπαρκείς πρακτικές φροντίδας και σίτισης, το ανθυγιεινό οικιακό περιβάλλον και τις ανεπαρκείς υπηρεσίες υγείας·

ΙΕ. λαμβάνοντας υπόψη ότι το δικαίωμα στην τροφή και τη σωστή σίτιση είναι απαραίτητη προϋπόθεση για την δημιουργία ανθεκτικών οικογενειών και κοινοτήτων και για την ενίσχυση της ικανότητάς τους να μικραίνουν τις περιόδους ανάκαμψης μετά από καταστάσεις έκτακτης ανάγκης, σε μια συγκυρία που χαρακτηρίζεται από την αύξηση του αριθμού και της έκτασης των καταστροφών·

ΙΣΤ. λαμβάνοντας υπόψη ότι η βέλτιστη διατροφική κατάσταση προκύπτει όταν τα παιδιά έχουν πρόσβαση σε οικονομικά προσιτά, ποικίλα, πλούσια σε θρεπτικά συστατικά τρόφιμα, καθώς επίσης και στις κατάλληλες πρακτικές μητρικής και παιδικής φροντίδας, τις κατάλληλες υπηρεσίες υγείας και ένα υγιές περιβάλλον, όπως σε πόσιμο νερό, αποχέτευση και ορθές πρακτικές υγιεινής·

1. επισημαίνει ότι οι αιτίες του υποσιτισμού των παιδιών είναι πολλές, και οι περισσότερες από αυτές είναι ανθρωπογενείς και, ως εκ τούτου, μπορούν να αποφευχθούν· στις αιτίες αυτές περιλαμβάνονται οι ανεπαρκείς οικονομικές δομές, η άνιση κατανομή των πόρων ή/και η μη βιώσιμη χρήση τους, η κακή διακυβέρνηση, η υπερβολική εξάρτηση από συγκεκριμένες καλλιέργειες και η μονοκαλλιέργεια, οι διακρίσεις κατά των γυναικών και των παιδιών, η κακή υγεία που οφείλεται σε ανεπαρκή συστήματα υγείας, και η έλλειψη παιδείας, ιδίως στις μητέρες·

2. επιμένει ότι οι δημόσιες αρχές πρέπει να εγγυώνται τις τρεις διαστάσεις του δικαιώματος στην τροφή και την σωστή σίτιση: τη διαθεσιμότητα, δηλαδή τη δυνατότητα είτε για διατροφή απευθείας από την καλλιέργεια γης ή άλλους φυσικούς πόρους, ή την καλή λειτουργία συστημάτων διανομής, επεξεργασίας και διάθεσης στην αγορά· την προσβασιμότητα, που σημαίνει τη διασφάλιση της πρόσβασης στην τροφή, τόσο από οικονομική, όσο και από υλική άποψη· και την καταλληλότητα, που σημαίνει

ότι τα τρόφιμα πρέπει να είναι ασφαλή και να ικανοποιούν τις διατροφικές ανάγκες όλων των ανθρώπων, λαμβάνοντας υπόψη την ηλικία, τις συνθήκες διαβίωσης, την υγεία, το επάγγελμα, το φύλο, τον πολιτισμό και το θρήσκευμά τους·

3. υπογραμμίζει ότι, από την άποψη του κύκλου ζωής, η πιο κρίσιμη στιγμή για την ικανοποίηση των διατροφικών αναγκών ενός παιδιού είναι οι πρώτες 1.000 ημέρες της ζωής του, περιλαμβανομένης της περιόδου της εγκυμοσύνης, δεδομένου ότι κατά τη διάρκεια αυτής της περιόδου το παιδί έχει αυξημένες διατροφικές ανάγκες για να υποστηρίξει την ταχεία ανάπτυξη και εξέλιξή του, είναι περισσότερο ευπαθές σε λοιμώξεις και είναι εντελώς εξαρτώμενο από άλλους για διατροφή, φροντίδα και κοινωνική συναναστροφή·

4. επιβεβαιώνει ότι η αντιμετώπιση του παιδικού και μητρικού υποσιτισμού απαιτεί ολοκληρωμένη προσέγγιση και συντονισμένη δράση σε μια σειρά από τομείς που επηρεάζουν τον υποσιτισμό, όπως η υγεία, η εκπαίδευση, η γεωργία, το νερό, η πρόσβαση στην ενέργεια και η αποχέτευση, καθώς και την υπεύθυνη εμπλοκή όλων των ενδιαφερομένων μερών, και καλεί την Επιτροπή και τα κράτη μέλη να υιοθετήσουν ολοκληρωμένες μακροπρόθεσμες αναπτυξιακές στρατηγικές και να καταβάλουν προσπάθειες προκειμένου να μειωθεί ο υποσιτισμός, μεταξύ άλλων, στο πλαίσιο καταστάσεων έκτακτης ανάγκης και ανθρωπιστικής παρέμβασης·

5. καλεί την ΕΕ να αυξήσει τη στήριξη που προσφέρει μέσω προγραμμάτων αναπτυξιακής βοήθειας προς τους κατόχους βιώσιμων γεωργικών εκμεταλλεύσεων μικρής κλίμακας, τους μικροκαλλιεργητές καθώς και τον τομέα της γεωργίας μεσαίας κλίμακας, που παράγουν κατά κύριο λόγο για τοπική κατανάλωση, και να επενδύσει σε εγχώρια συμμετοχικά προγράμματα που θα εφαρμόζονται σε τοπικό επίπεδο και σε συνεργασία με τους γεωργούς και τους εκπροσώπους τους, τις τοπικές και περιφερειακές αρχές και τις οργανώσεις της κοινωνίας των πολιτών·

6. επιδοκιμάζει τις βελτιώσεις που έγιναν κατά τα τελευταία χρόνια όσον αφορά την καταπολέμηση του παιδικού υποσιτισμού, όπως καταδεικνύεται από τους δείκτες σχετικά με την πρόοδο στην επίτευξη του ΑΣΧ1· θεωρεί, ωστόσο, ότι ο αριθμός των παιδιών που πεθαίνουν ή υποφέρουν από υποσιτισμό παραμένει σε απαράδεκτα υψηλά επίπεδα και συμβάλλει στη διατήρηση του φαύλου κύκλου της φτώχειας και της πείνας·

7. τονίζει, ως εκ τούτου, ότι η καταπολέμηση του παιδικού υποσιτισμού και της παροχής καθολικής πρόσβασης σε επαρκή θρεπτικά τρόφιμα θα πρέπει να παραμείνει ως ένας από τους σημαντικότερους στόχους στην μετά το 2015 ατζέντα, στο πλαίσιο της προσπάθειας για την εξάλειψης της πείνας, με συγκεκριμένη επιδίωξη την εξάλειψη έως το 2030 όλων των μορφών υποσιτισμού, και την επίτευξη, έως το 2025, των διεθνώς συμφωνημένων στόχων για την εξάλειψη της καχεξίας και της ατροφίας σε παιδιά κάτω των πέντε ετών·

8. θεωρεί ότι η μείωση των κονδυλίων για τη γεωργία στο πλαίσιο του 10ου Ευρωπαϊκού Ταμείου Ανάπτυξης (ΕΤΑ), σε σύγκριση με το 9ο ΕΤΑ, ήταν λανθασμένη· προτρέπει, συνεπώς, το Συμβούλιο να προβληματιστεί σχετικά με το θέμα, και να λάβει διορθωτικά μέτρα στην προοπτική του 11ου ΕΤΑ·

9. τονίζει τη σημασία της πολιτικής βούλησης για την αντιμετώπιση του υποσιτισμού· εκφράζει ικανοποίηση για τον χάρτη πορείας για τη βελτίωση της σίτισης (SUN) που συντάχθηκε από τη Μόνιμη Επιτροπή των Ηνωμένων Εθνών για τη Διατροφή

(UNSCN), με στόχο τη γρηγορότερη βελτίωση της σίτισης, ιδιαίτερα σε χώρες με υψηλή επιβάρυνση, με τη συμμετοχή διαφόρων ενδιαφερομένων μερών, περιλαμβανομένων των υπηρεσιών του ΟΗΕ που ασχολούνται με τη διατροφή· καλεί την Επιτροπή και τα κράτη μέλη να εφαρμόσουν τις αρχές που αναφέρονται στον χάρτη πορείας SUN· καλεί την Επιτροπή να ενθαρρύνει και να διευκολύνει τη συμμετοχή στην πρωτοβουλία SUN της κοινωνίας των πολιτών και των οργανώσεων βάσης που έχουν άμεση επαφή με τους μικρούς αγρότες και τις οικογένειές τους·

10. επιδοκιμάζει τη δέσμευση της Επιτροπής να επενδύσει 3,5 δισ. EUR μεταξύ 2014 και 2020 για τη βελτίωση της διατροφής σε ορισμένες από τις φτωχότερες χώρες του κόσμου και καλεί την Επιτροπή να αναβαθμίσει τις δεσμεύσεις της σχετικά με τις συγκεκριμένες παρεμβάσεις για τη σίτιση, προκειμένου να επιτύχει τον στόχο της για μείωση κατά επτά εκατομμύρια του αριθμού των καχεκτικών παιδιών κάτω των 5 ετών μέχρι το 2025·

11. τονίζει ότι οι γυναίκες παίζουν καίριο ρόλο στη διατροφή των παιδιών και τη διατροφική ασφάλεια μέσω του θηλασμού, της παραγωγής, της αγοράς, της προετοιμασίας και της διανομής των τροφίμων της οικογένειας, της φροντίδας των παιδιών και των ασθενών, και της μέριμνας για σωστή υγιεινή· επισημαίνει ότι, αν και το 60% της χρόνιας πείνας θίγει τις γυναίκες και τα κορίτσια, οι γυναίκες παράγουν το 60-80% των τροφίμων στις αναπτυσσόμενες χώρες·

12. υπογραμμίζει ότι οι γυναίκες, μολονότι υπεύθυνες για περίπου το 80% της γεωργίας στην Αφρική, επισήμως κατέχουν μόλις το 2% της γης· τονίζει επίσης ότι από πρόσφατα προγράμματα στην Ινδία, την Κένυα, την Ονδούρα, την Γκάνα, τη Νικαράγουα και το Νεπάλ έχει καταδειχτεί ότι τα νοικοκυριά με αρχηγό γυναίκα έχουν μεγαλύτερη επισιτιστική ασφάλεια, καλύτερη υγειονομική περίθαλψη και δίνουν μεγαλύτερη έμφαση στην εκπαίδευση σε σύγκριση με τα νοικοκυριά που έχουν αρχηγό άνδρα·

13. τονίζει ότι υπάρχει στενή συσχέτιση μεταξύ του επιπέδου της εκπαίδευσης μιας γυναίκας και της διατροφικής κατάστασης της οικογένειάς της· ζητεί, συνεπώς, την ενίσχυση της πρόσβασης των γυναικών στην εκπαίδευση με την άρση των εμποδίων λόγω φύλου στην εκπαίδευση και με την καταπολέμηση του αναλφαβητισμού·

14. ζητεί, ακόμη, την ένταξη της διάστασης του φύλου και την προώθηση της ενδυνάμωσης των γυναικών σε όλες τις πολιτικές που στοχεύουν στην καταπολέμηση του υποσιτισμού των παιδιών·

15. τονίζει ότι ο υποσιτισμός των εγκύων γυναικών έχει εξαιρετικά βλαβερές συνέπειες για τα νεογέννητα, που ενδέχεται να οδηγήσουν σε μη αναστρέψιμη παρεμπόδιση της μελλοντικής ανάπτυξης του παιδιού· ζητεί, συνεπώς, να δοθεί ιδιαίτερη προσοχή στην προστασία της υγείας και των δικαιωμάτων των γυναικών και να περιληφθεί η διατροφική εκπαίδευση ως αναπόσπαστο μέρος των εκπαιδευτικών προγραμμάτων και των σχολικών προγραμμάτων για τα κορίτσια·

16. τονίζει για μία ακόμη φορά τη σημασία της παιδείας ως ένα ισχυρό εργαλείο για την καταπολέμηση της φτώχειας και την προώθηση της οικονομικής ανάπτυξης· επισημαίνει, κατά συνέπεια, τη σημασία που έχει η υποστήριξη της εκπαίδευσης των κοριτσιών, δεδομένου ότι η επένδυση αυτή βελτιώνει τις πιθανότητες των κοριτσιών και των μελλοντικών παιδιών τους να ζήσουν μια υγιέστερη και πιο παραγωγική ζωή·

17. τονίζει ότι ο παιδικός υποσιτισμός εντοπίζεται κυρίως στις αναπτυσσόμενες χώρες, και όχι μόνο στον αγροτικό πληθυσμό αλλά και στις αστικές περιοχές· πιστεύει, επομένως, ότι ένας από τους βασικούς παράγοντες για την εξάλειψη της πείνας στην παιδική ηλικία είναι οι γεωργικές πολιτικές και μεταρρυθμίσεις που αποσκοπούν στο να δοθεί η δυνατότητα στους μικροκαλλιεργητές να παράγουν με πιο αποτελεσματικό και πιο βιώσιμο τρόπο, ώστε να εξασφαλίζουν επαρκείς ποσότητες τροφίμων για τους ίδιους και για τις οικογένειές τους·

18. επισημαίνει ότι η μη έγκαιρη αντιμετώπιση του υποσιτισμού των παιδιών, τόσο μέσω της αναπτυξιακής συνεργασίας όσο και με τις ανθρωπιστικές παρεμβάσεις, ενδέχεται να θέσει σε κίνδυνο όλες τις διαστάσεις της ανθρώπινης ανάπτυξης, να υπονομεύσει τα εθνικά εκπαιδευτικά προγράμματα, να επιβαρύνει τις κρατικές δαπάνες για την υγεία και να παρεμποδίσει την κοινωνικοοικονομική ανάπτυξη στις αναπτυσσόμενες χώρες, προκαλώντας οικονομικές απώλειες που εκτιμώνται μεταξύ 2% και 8% του ΑΕΠ των χωρών αυτών·

19. Υπενθυμίζει ότι οι ελλείψεις σε μικροθρεπτικά στοιχεία, οι οποίες ευθύνονται για περίπου το 7% των περιπτώσεων ασθένειας σε παγκόσμιο επίπεδο, έχουν σοβαρές συνέπειες στη σωματική και γνωστική ανάπτυξη των βρεφών και των μικρών παιδιών· υπογραμμίζει ότι, στις 20 χώρες με τον υψηλότερο δείκτης κρυφής πείνας (18 εκ των οποίων βρίσκονται στην υποσαχάρια Αφρική και δύο, η Ινδία και το Αφγανιστάν, στην Ασία), η καχεξία, η αναιμία από έλλειψη σιδήρου και η ανεπάρκεια βιταμίνης Α είναι ιδιαίτερα διαδεδομένες μεταξύ των παιδιών προσχολικής ηλικίας·

20. επισημαίνει ότι ο παιδικός υποσιτισμός δεν προκαλείται μόνο από την έλλειψη τροφής και την έλλειψη υποδομών, αλλά και από προβλήματα στη διανομή των τροφίμων, την ανεπαρκή πρόσβαση σε τρόφιμα και από την έλλειψη αγοραστικής δύναμης, ιδίως λόγω της αύξησης τιμών των τροφίμων, που επιδεινώνεται από την κερδοσκοπία σε βασικά αγαθά· σημειώνει ότι η έλλειψη αγοραστικής δύναμης πλήττει κυρίως τους φτωχούς στις πόλεις, οι οποίοι δεν είναι σε θέση να παράγουν τη δική τους τροφή· θεωρεί ότι είναι σημαντικό, στο πλαίσιο αυτό, να προστατευθούν οι μικροκαλλιεργητές και οι παραδοσιακές μέθοδοι καλλιέργειας·

21. Καλεί την Επιτροπή να συμπεριλάβει τα κράτη που θα συμμετάσχουν στην Παγκόσμια Έκθεση του 2015 στην υλοποίηση μιας κοινής πρωτοβουλίας που, ξεκινώντας από το θέμα «Τροφή για τον πλανήτη, ενέργεια για τη ζωή», θα επιδιώξει δεσμευτικές υποχρεώσεις και στόχους για την καταπολέμηση της πείνας και του υποσιτισμού, μαζί με διαφοροποιημένες στρατηγικές συνεργασίας σε πεδία που θα εκτείνονται από τη γεωργία μέχρι τη συνεργασία·

22. αναγνωρίζει ότι οι βελτιώσεις στην παιδική και μητρική διατροφή, και στην επισιτιστική ασφάλεια γενικότερα, θα εξαρτηθούν από την αποτελεσματική και συντονισμένη δράση σε μια σειρά από πολιτικές και τομείς, όπου περιλαμβάνονται: η ουσιαστική και βιώσιμη ανάπτυξη της υπαίθρου, οι πολιτικές χρήσης της γης και του νερού, οι κατάλληλες υπηρεσίες υγείας, ασφαλούς ύδρευσης και αποχέτευσης, οι κατάλληλες πρακτικές μητρικής και παιδικής φροντίδας, η προστασία της θαλάσσιας ζωής και άλλων οικοσυστημάτων και της βιοποικιλότητας, ο περιορισμός της αποψίλωσης των δασών και η άμβλυνση της κλιματικής αλλαγής, η προσαρμογή και η μείωση των κινδύνων καταστροφών, η βιώσιμη παραγωγή και κατανάλωση, η βιώσιμη και ασφαλής πρόσβαση στην ενέργεια, το εμπόριο, η αλιεία, η κοινωνική ένταξη και η αξιοπρεπής απασχόληση·

23. καλεί την Επιτροπή και τα κράτη μέλη να ενσωματώσουν τη διατροφή, την επισιτιστική ασφάλεια και τη βιώσιμη γεωργία σε όλες τις αναπτυξιακές πολιτικές τους, με σκοπό την προστασία και την προώθηση της καλής διατροφής και την εξασφάλιση μιας ολοκληρωμένης προσέγγισης, από το τοπικό έως το παγκόσμιο επίπεδο· καλεί το Συμβούλιο και την Επιτροπή, κατά περίπτωση, να δώσουν προτεραιότητα στην διατροφή ως βασικό αναπτυξιακό στόχο των μέσων αναπτυξιακής συνεργασίας, ιδίως στο 11ο ΕΤΑ και στο νέο μέσο αναπτυξιακής συνεργασίας·

24. τονίζει ότι, για να είναι πιο αποτελεσματικά, τα αναπτυξιακά προγράμματα και τα προγράμματα έκτακτης βοήθειας πρέπει να συνδέονται στενά μεταξύ τους, με στόχο την πρόβλεψη και την πρόληψη των επισιτιστικών κρίσεων, τη συμβολή στη μείωση των προκαλούμενων ζημιών και τη διευκόλυνση της αποκατάστασης·

25. καλεί τις κυβερνήσεις των αναπτυσσομένων χωρών να δημιουργήσουν ένα ευνοϊκό περιβάλλον για την καλύτερη σίτιση των παιδιών, μέσω της βελτίωσης των ακολουθούμενων πολιτικών, του συντονισμού μεταξύ των εθνικών σχεδίων και στρατηγικών για τη διατροφή και των αντίστοιχων προγραμμάτων των δωρητών, της χρηστής διακυβέρνησης και της λογοδοσίας προς τους πολίτες τους· ενθαρρύνει τη βελτίωση της διαφάνειας στους προϋπολογισμούς των αναπτυσσομένων χωρών, για παράδειγμα μέσω της δημοσιονομικής παρακολούθησης, ώστε να γίνει δυνατή η καλύτερη αξιολόγηση του αριθμού και της ποιότητας των σχεδίων αντιμετώπισης του υποσιτισμού·

26. τονίζει την ανάγκη βελτίωσης της ποιότητας και του συντονισμού όσον αφορά τα δεδομένα για τον υποσιτισμό και την ανεπάρκεια μικροθρεπτικών στοιχείων, ώστε να γίνει δυνατή η βελτίωση των προγραμμάτων παρέμβασης και η παροχή στοχευμένης και τεκμηριωμένης υποστήριξης προς τις ενδιαφερόμενες χώρες·

27. καλεί την Επιτροπή και τα κράτη μέλη να κινητοποιήσουν τις μακροπρόθεσμες χρηματοοικονομικές επενδύσεις και τους πόρους για τη διατροφή, σε συνεργασία με φορείς, συμπεριλαμβανομένων των οργανισμών του ΟΗΕ, των G8/G20, των αναδυομένων χωρών, των διεθνών οργανισμών και των μη κυβερνητικών οργανώσεων, ακαδημαϊκών ιδρυμάτων, οργανώσεων της κοινωνίας των πολιτών και του ιδιωτικού τομέα, και να ορίσουν τη διατροφή ως προτεραιότητα για καινοτόμο χρηματοδότηση·

28. αναθέτει στον Πρόεδρό του να διαβιβάσει το παρόν ψήφισμα στο Συμβούλιο, την Επιτροπή, τις κυβερνήσεις και τα κοινοβούλια των κρατών μελών και στη Μόνιμη Επιτροπή των Ηνωμένων Εθνών για τη Διατροφή (UNSCN).